

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117212085
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117212085.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobkyne Y. I., trvale bytom Z. XXXX/XX, XXX XX K., právne zastúpená mediátorom Z. Z. S., so sídlom Z. H. XX, XXX XX X., proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 2.138,57 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 9Csp/109/2017-156 zo dňa 17. septembra 2018, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.138,57 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 43 ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 2, § 54 ods. 1, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 457, § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3. Vychádzal zo zistenia, že dňa 03.12.2014 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená Žiadosť o poskytnutí revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej bol poskytnutý úver žalobcovi vo výške 840,- Eur, pričom pri vyplatení úveru bol zrazený poplatok vo výške 84,- Eur. Žalobca preukázal, že celkom na predmetnú úverovú zmluvu zaplatil sumu 1.491,58 Eur, pričom poskytnutá istina bola preplatená platbou zo dňa 09.05.2016. Dňa 03.12.2014 bola medzi stranami uzatvorená aj ďalšia Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.500,- Eur, pričom z tejto sumy pri jej vyplatení bol zrazený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- Eur. Žalobca opätovne preukázal, že na predmetnú úverovú zmluvu zaplatil celkom sumu 2.752,99 Eur, pričom poskytnutá istina bola preplatená splátkou zo dňa 09.05.2016.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v zmysle citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. je uvedenie RPMN podstatnou náležitosťou zmluvy, ktorej neuvedenie je sankcionované tým, že takáto zmluva je bez poplatkov a bez úrokov. Je teda zrejmé, že v prípade, aj zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene výšky RPMN, dochádza tým k zmene podstatných náležitostí Zmluvy a takúto odpoveď je treba považovať za nový návrh. Následne preto, aby došlo k uzavretiu Zmluvy je potrebné túto odpoveď chápať ako návrh zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom zmluvy, teda dlžníkom. V uvedenom prípade k tomu nedošlo, preto treba mať za to, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú predmetom tohto konania uzavreté neboli. K názoru žalobcu, že aj Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je súčasťou zmluvy, dodal, že ide o listinu vydanú žalobcom až po podpise zmluvy dlžníkom, ktorá len prehľbuje nesúlad medzi návrhom a prijatím zmluvy. Vzťah medzi účastníkmi konania, je teda treba posudzovať ako vzťah z bezdôvodného obohatenia. Zo strany žalovaného bola žalobcovi reálne poskytnutá suma 756,- Eur a 1.350,- Eur. Ak žalobca zaplatil sumy 1.491,58 Eur a 2.752,99 Eur, tak bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje sumu 2.138,57 Eur. K vznesenej námietke premlčania uviedol, že v prípade, ak k preplateniu poskytnutej istiny došlo dňa 09.05.2016 a žaloba bola podaná dňa 04.05.2017, k žiadnemu premlčaniu žalobou uplatneného nároku nedošlo.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca bol v konaní plne úspešný a preto má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému.

6. Proti rozsudku podal odvolanie v celom rozsahu žalovaný. Podanie odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietal, že súd nezodôvodnil na základe akých skutočností a z akých dôvodov mal za to, že údaj o RPMN by si účastníci zmluvy mohli vôbec legálne dohodnúť. Tvrdil, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nikdy nedojednávajú a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom, ale aj spôsobom určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Z napadaného rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa len údaj o predpokladanej RPMN. RPMN teda nepredstavuje predmet záväzku, je to iba informácia určená spôsobom, ktorý predpisuje zákon a ak teda súd prvej inštancie dospel k záveru, že nedošlo k vzniku zmluvy, potom tento záver je vecne nesprávnym. Ďalej napadol postup a závery súdu, ktorý hodnotenie dlžníka zjavne hodnotil účelovo. Zo záverom súdu tiež nie je zrejmé, prečo by sa malo uvažovať o výdavkoch na manžela žalobcu, ak jeho príjmy rovnako neboli zohľadnené v príjmovej položke, nebol spoludlžníkom a ani jeho spolužiadateľom. Ak súd tvrdí, že ide o nesprávny postup pri posudzovaní schopnosti splácať úver, potom by mal označiť dôkaz, ktorý preukazuje nesprávnosť. Nič také súd prvej inštancie nespravil, čiže nie je zrejmé, na základe čoho vyvodzuje svoje závery. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok a rozhodol tak, že žalobu zamietne aj v časti, v ktorej jej bolo vyhovené a žalovanému prizná právo na plnú náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

7. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s nesprávnym právnym posúdením veci i tým, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s

prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. Odvolací súd sa najprv zaoberal námietkou žalovaného, že v predmetnej veci ide o nesprávne právne posúdenie. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2011, sp. zn. 7Cdo 7/2010).

12. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanom spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaný spor aj správne právne posúdil. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu dopĺňa nižšie uvedené.

13. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

14. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie správne posúdil predmetný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným ako vzťah spotrebiteľský a správne na uvedený vzťah aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. V zhode so súdom prvej inštancie ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským.

15. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Jednou z podstatných náležitostí Zmluvy o revolvingovom úvere je uvedenie RPMN a predpokladov pre jeho výpočet. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru, pre toho - konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. Zároveň uvedenie všetkých predpokladov výpočtu RPMN umožňuje tak spotrebiteľovi ako aj súdu zistiť, na základe čoho dospel veriteľ (dodávateľ) k výsledku o konečnej výške RPMN, a či je výpočet RPMN správny, nakoľko aj nesprávne uvedenie RPMN zo strany dodávateľa (veriteľa) je klamaním spotrebiteľa a hľadá sa na neho, akoby RPMN nebolo uvedené (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20Co/230/2014 zo dňa 19.11.2015).

16. Z bodu 5. Žiadostí o poskytnutie revolvingového úveru/Zmlúva o revolvingovom úvere vyplýva, že žalobkyňa žiadala o poskytnutie revolvingových úverov za určitých konkrétnych podmienok uvedených v bodoch 5. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a žalobkyňou boli obe žiadosti podpísané v ten istý deň, t.j. 01.12.2014. Žalobca však schválil úver s podmienkami špecifikovanými v bode 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmlúva o revolvingovom úvere, pričom žalovaným bola uvedená zmluva podpísaná dňa 03.12.2014.

17. Predmetné body 6. týchto formulárov obsahujú údaje o žalovaným schválenom revolvingovom úvere, kde sú na rozdiel od žiadostí žalobkyne uvedené RPMN za úver a taktiež aj predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu v iných výškach, ako boli požadované žalobkyňou. Predpokladaná RPMN za úver zo Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva 1“) a za úver zo Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva 2“) v bodoch 5. bola zhodne v Zmluve 1 a v Zmluve 2 uvedená vo výške 26,17% a predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu bola uvedená tiež vo výške 26,17% a v bodoch 6. Zmluvy 1 a Zmluvy 2 bola RPMN za úver uvedená vo výške 26,10%. Zároveň aj v Oznámeniach veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, oba z 03.12.2014, sú taktiež uvedené údaje o výške RPMN týkajúce sa úveru aj revolvingu rozdielne od výšky požadovanej žalobkyňou.

18. Predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný, určitý. Včasné vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Forma tohto včasného vyhlásenia nie je predpísaná, okrem prípadov, keď ju určuje zákon alebo dohoda účastníkov. Platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy je zmluva uzavretá a nadobúda účinnosť. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

19. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a konštatuje, že súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobkyni bol predstretý nový návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a to bez toho, aby žalobkyňou došlo k prijatiu tohto nového návrhu. Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobkyni úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti žalobcu o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov čl. 6 zmlúv označeného ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere“.

20. Odvolací súd uvádza, že proces uzatvárania zmlúv je možné rozdeliť na fázu návrhu a na fázu jeho akceptácie, ale stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy.

21. Ak teda žalovaný v častiach 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere a v Oznámenach veriteľa o schválení úveru uvádzal iné údaje ako údaje uvedené v Žiadostiach o poskytnutie revolvingového úveru, išlo o nové návrhy, ktoré mala žalobkyňa prijať. Žalovaný teda nebol oprávnený sám jednostranne meniť akýkoľvek podstatný údaj. V žiadostiach žalobkyne bol údaj týkajúci sa RPMN vo výške 26,17%, pričom v zmysle údajov o schválení úveru žalovaným RPMN predstavovala výšku 26,10% pre Zmluvu 1 a Zmluvu 2. V tejto súvislosti neobstojí argument žalovaného, že RPMN nemôže byť predmetom dohody a že jeho výpočet je konkrétne určený, jeho výška však musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu. V opačnom prípade by sa minulo účinku ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku. Údaj o RPMN preto nemôže byť zmenený jednostranným úkonom zo strany žalovaného. Žalovanému nič nebránilo, aby svoj nový návrh (už obsahujúci presnú, nie iba predpokladanú výšku RPMN a výšku RPMN po poskytnutí revolvingu) na uzavretie zmluvy predstrel žalobkyni za účelom písomného vyjadrenia súhlasu žalobkyne s takýmto novým návrhom.

22. K písomnému prijatiu nového návrhu v zmysle ust. § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka zo strany žalobcu nedošlo, a preto ani zmluva o revolvingovom úvere platne vzniknúť nemohla. Správne preto k platnému uzavretiu zmluvy nedošlo. Súd prvej inštancie preto správne uzavrel, že predmetné zmluvy medzi stranami sporu uzavreté neboli, a teda žalobkyňa má nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo preplatením istín revolvingových úverov.

23. Vo vzťahu k skúmaniu bonity žalovaného odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie uviedol, že v predmetnom prípade prichádzalo do úvahy aj posúdenie vzniku zmluvy konkludentným spôsobom, vzhľadom na to, že predmetné zmluvy na základe neprijatia návrhu RPMN zo strany žalovaného považoval za nevzniknuté platne. Súd prvej inštancie uviedol, že v prípade, ak by predmetné zmluvy považoval za platne uzatvorené, tak v tom prípade by predmetné úvery považoval za bezúročné a bez poplatkov z dôvodu nedostatočného skúmania bonity.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené, preto súd prvej inštancie rozhodol správne o priznaní vydania bezdôvodného obohatenia žalovaným po preplatení istiny. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

25. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok v napadnutom rozsahu a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 262 ods. 2 C.s.p. tak, že stranám sporu nebol priznaný nárok náhrady trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).